

som den ser ud til. Hvis det skulde ordnes saaledes, at der ikke bliver for megen Merudgift, er jeg bange for, at der vilde komme Forhold, som just ikke bleve til Mandskabets Gavn. Der vilde komme enkelte Forhold, hvor Lønningsstillingen blev mindre tilfredsstillende. Desuden er det maaske ikke af Vejen, at man har et Middel til at belønne dem, der udføre deres Tjeneste mere tilfredsstillende, og lade dem, der ikke ere saa uduelige, at man vil afskedige dem, men som dog heller ikke anses for egnede til Avancement, blive staaende i Gendarmgraden. Det er ganske heldigt at have et saadant Middel til at belønne den mere flittige og mere pligt-opfyldende Tjeneste frem for den mindre gode. Men selvfølgelig er dette noget, som kan tages under Overvejelse, og store pekuniære Ofre vil det ikke medføre.

Man har henstillet fuldstændig at op hæve den militære Organisation, det vil jeg bestemt fraraade. Jeg tror, at et Korps, der ikke alene gør Toldtjeneste, men ogsaa Polititjeneste, og som har den ret vanskelige Grænsebevogtning under sig, hvor det navnlig, som fremhævet fra flere ærede Medlemmers Side, drejer sig om at hindre Vagabonders Indvandring til Jylland, virker bedst, naar det er militært organiseret. Jeg tror ubetinget, at naar det er saaledes organiseret, egner det sig bedst til at sætte sig i Respekt hos de mange urolige og voldsomme Elementer, det faar med at gøre, og Korpset vilde sikkert tabe i Styrke og Evne til at udfylde sin Gerning, hvis det blev civilt organiseret. I den Henseende kan jeg ikke følge det ærede Medlems Henstilling.

Man mener, der er for megen Inspektion ved vort Grænsegendarmerikorps, men jeg maa der paa ny minde om, at sammenligner man Korpset med det tyske, maa man tage baade Told- og Gendarmerikorps i Betragtning, og hvor det drejer sig om Bevogtning af en saa udstrakt Grænsestrækning, som der her er Tale om, maa der ikke saa lidt Inspektion til, og denne Inspektion bliver ikke mindre nødvendig, fordi man reducerer Mandskabets Tal, idet man saa fordrer mere Arbejde af Mandskabet, og saa bliver der ogsaa Brug for mere Inspektion end hidtil til at paase, at Arbejdet virkelig bliver gjort og gjort tilfredsstillende. Jeg tør derfor ikke gaa med til en Reduktion af de overordnede Poster, til hvilke jeg altsaa ikke paa nogen Maade regner Sergenter, men kun Oversergenter og Stabssergenter og de to Officerer.

Det ærede Medlem fra Odense (Halsted) henstillede til mig, foruden dette med Oprykning fra Gendarm til Sergent, at tænke paa Officerslønningerne. Jeg indrømmer, at det er ikke nogen stor Stigning, der finder Sted her, men det er dog saaledes, at jeg tror, det er forsvarligt, og jeg vil ikke kunne følge det ærede Medlems Henstilling paa dette Punkt.

Inden jeg slutter, skal jeg omtale et Punkt, som man har draget frem her, med Indrømmelse af, at det ikke strengt hører hjemme under denne Sags Behandling, men det er dog ikke unaturligt, at det omtales i Forbindelse med den. Det er Spørgsmaalet om Gendarmeriets Bevæbning. Jeg har ogsaa haft Tvivl om, hvorvidt Geværbevæbningen er hensigtsmæssig, og jeg ved godt, at der blandt Mandskabet er stærkt Ønske om at faa den erstattet med en mere hensigtsmæssig Bevæbning. Det er fra en enkelt æret Talers Side blevet sagt, hvad der er den væsentligste Betænkelighed ved at gøre denne Forandring. Det er den, at man er bange for, at det lille nemme Instrument, som en Revolver er, undertiden skulde blive brugt i en snæver Vending, maaske i Utide. Det er Hovedbetænkeligheden. Dertil kommer jo ogsaa et finansielt Hensyn. Skulde Bevæbningen forandres, vilde det naturligvis blive en Udgift en Gang for alle. Men jeg indrømmer, at Geværbevæbningen i mange Tilfælde er en Hindring for disse Folk i Udøvelsen af deres Tjeneste, og at Brugen af Geværet jo er ganske overordentlig sjælden, og ligeledes, at hvor den vedkommende Urostifter er lige inde paa Livet af Gendarmen eller Sergenten, der vil det blive meget vanskeligt at bruge Geværet, hvorimod Revolveren i saadanne Tilfælde lettere kan bruges. Det er et Spørgsmaal, jeg er villig til at overveje, men som jeg ikke her paa staaende Fod kan tage endeligt Standpunkt til.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og endnu en Gang takke for Forslagets velvillige Modtagelse og bede om, at det maa blive hurtigt fremmet i dette høje Ting.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister foreslaar her at reducere Korpset til 117 Mand, men i sine Motiver indrømmer han, at vi godt kunne gaa ned til 100 Mand; det vil sige, at den højtærede Mi-